

[Kaj Androsen.]

dige udlejninger kan finde sted. Vi håber, at det vil lykkes at få aftaler i stand med organisationer og især vel organisationer, der repræsenterer unge under uddannelse, så ejendomme, der egner sig hertil, kommer til at tjene et nyttigt formål, selv om udlejningen er af midlertidig karakter.

Jeg vil gerne føje til, at jeg tror ikke, det undgås, at ordningen vil få visse økonomiske konsekvenser, og jeg håber, at boligministeren vil medvirke til at løse dem, når de kommer. Jeg tænker her på, at det bliver nødvendigt med lån eller tilskud til visse istandsættelser, idet de midlertidige lejere rykker ind i ejendomme, der sædvanligvis ligger af visse mangler.

Jeg kan i øvrigt allers anbefale ændringsforslaget og lovforslaget til vedtagelse, idet jeg dog gerne ser, at der finder en udvalgsbehandling sted imellem anden og tredje behandling.

Lis Møller: I løbet af en folketingssamling beskæftiger folketingset sig med mange spørgsmål, som det kan være svært for den enkelte at have forudsætning for ret at begribe. Det gælder herinde, og det gælder uden for dette hus.

Saneringsproblemet er imidlertid noget virkelighedsnært, som de fleste borgere i vort land synes er en sag, som kommer dem ved, og som de gerne vil ofre noget for at få løst, fordi det er et spørgsmål om sikring af folkesundheden i fremtiden. Hvad vi i tide ofrer her, kan vi gøre os håb om at spare siden hen i børne- og ungdomsforsorgen, i sygehusbyggeri, i opførelse af fængsler og straffeanstalter. Vi har da i hvert fald lov til at håbe, at der er denne sammenhæng, ikke mindst da alle sagkyndige statistisk og videnskabeligt har fortalt os, at der er en sådan sammenhæng. Det er derfor også glædeligt, at et enigt udvalg indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Men ingen af os må tro, at vi dermed er færdige med boligsaneringsspørgsmålet. Vi er i praksis så langt tilbage, at jeg kun kan opmuntre boligministeren til at komme til tinget, når han støder på nye vanskeligheder, der kun kan ryddes af vejen ved folketingsmedvirken, for denne store og alvorlige sag bør hele tiden forblive på folketin-

gets arbejdsplan, drøftes i folketingsets boligudvalg, indtil vi har sikkerhed for, at den er i god gænge, ikke blot formelt, lovmæssigt og bevillingsmæssigt, men også i praksis.

Jeg vil gerne takke ministeren specielt for hans imødekommende holdning over for de unge slumstormere. Mon ikke disse blandt alle de mere eller mindre fortænkte former for ungdomsoprør har vakt mest sympati hos os ældre? Det er ligetil, at synet af tomme lejligheder, der står ubenyttede igennem længere tid, i en boligfattig tid er en urimelig provokation over for de boligløse. Noget andet er, at den mulighed, der nu åbnes for udlejning af disse boliger for en kortere tid, ikke på nogen måde bør forsinke den påkrævede sanering med en eneste dag.

Jeg har i øvrigt sympati for det socialdemokratiske forslag om en vis støtte til de saneringsramte, der er ude af stand til at omstille deres økonomi fra en leje på 120-150 kr. månedlig til nybyggeriets tidobbelte huslejer. Jeg er selvfølgelig udmærket klar over, at mange må lære, at det ikke er vigtigere at klare bilafdrag end at betale noget mere for at bo godt, men overgangen kan blive for brat og for voldsom, for gennemgående er de, der bor i de saneringsramte lejligheder, nok også dem, der har dårligst råd til at klare denne overgang.

Må jeg i øvrigt gøre opmærksom på en sociologisk efterundersøgelse, der i fjor fandt sted af 200 enlige forsørgere, som var flyttet fra saneringslejligheder til nybyggeri med væsentlig større udgifter. Kun 46 af de 200 følte, at der var sket en mærkbar stramning af deres økonomi. Trods den højere boligudgift havde 1/4 tværtimod en bedre økonomisk stilling end før. For bedre bolig giver sundhed, og ved færre sygedage indtjenes efterhånden mere, end der tabes i første omgang ved huslejeforhøjelsen.

Jeg skal erklære mig villig til imellem anden og tredje behandling at forhandle med de øvrige partier om mulighederne for at finde frem til en eller anden form for hjælp til de saneringsramte, der står over for betydelige økonomiske vanskeligheder. Men jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at der i lov om sanering i § 64 er skabt mulighed for hjælp til saneringsramte. Heri står jo, at kommunalbestyrelsen kan betale eller yde lån til hel eller del-